

DOODS - ECHT - SCHEYDINGE,

Voorgefelt in

W. S L U Y T E R S

Klaeg- en Troost-Reden, over de Dood
van zyn Huysvrouw.

De Dood fcheyd Ziel en Lyf.
Zoo fcheydz' ook Man en Wyf.

Prov. 7: vers 2. 't Is beter te gaen in 't Klaeg-huys dan te
gaen in 't huys der Maeltyd: want in 't zelve is het einde
aller menschen; en de levendige leyd het in zyn herte.

Hoe komen my de wolken / na den regen /
Zoo zwart en dik / met plassen neer gezegen!
O zee van ramp: o brakke tranen bloet /
Waer in ik zweem' / en schier verdzinken moet!
Ik dacht: het is wat zwaers dooz dit gezinde /
Een Dader / die zoo hert'lyk ons beminde /
Te missen / dooz een zoo outyd'ge dood.
Elk van ons zeyd': Ach dit verlies is groot!
't Was alle daeg' al weenen / stenen klagen /
Om zuik een schat / ons dooz de dood ontzagen.
Maer ach! ik dacht niet dat het zwaerste kruys
Zoo snel en fel zou dzingen in myn huys.
Het bitter leed was wat verzoet alreede /
Dooz 't lieve kind / dat weer van zelfs bzagt mede
Zyn grootva'ers naem / ik kuss' myn Echt genoot /
Die my dat pand nu voortbzagt uyt haer schoot.
Maer ach! hoe haest verdwynd dat vzeugd-geschitter!
Die bitterheid word my / in vrede bitter.
De vrede dood rukt weg / zoo onderwacht /
Haer / die onz' kruys zoo dikwils heeft verzacht.
Myn troost / de lust en lustker van myn oogen /
Myn best Auweel / wie zal myn tranen dzogen?)
Myn eenig Lam / dat rusted' in myn schoot /
Word my ontrukit dooz d'al te strenge dood.

Zoo jong' een spuyt / van vier en twintig jaren /
Begeeft my weer (ach!) na haer tweede baren /
En weynig na twee jaren in ons Ee.

O korte vzeugd / gekeert in zoo veel wee!

Wy waren wel veruoegt steeds met malkander /
En nimmermeer verschilde d'een van d'ander.

Wy konden 't al op neemen / vzeugd / of dzuk.

Wat GOD ons gaf / geluk of ongeluk /

Wy konden 't al malkander helpen dragen.

En zagze my / om eenig leed / verflagen /

Dat menigmael ons / in ons Ampt ontmoet /

Wat maekte zy 't my / met haer troosten / zoet!

Zy was zoo wel in ons beroep te vreden /

Dat nouw het hert haer hing na groote Steden.

Zy sprek / als ik: Daer is geen zael'ger stand,

Als dat men in 't stil', mag leven op 't Land.

Hoe konz' haer zelfs veruoegen / en haer troosten /

Wanneerze zag / dooz 't vlacke Veld / in 't Oosten /

Des morgens vzoeg / de glinsterende Zon!

Dan was 't / dat zy gemeenlyk dus begon:

O! konden wy den HEER genoegzaam loven

Voor zulk een gunst, als hy ons doet van boven,

Dat wy, dus afgezondert, hier in 't stil,

Het onze doen, na 's herten wensch, en wil!

Wanneerze magt haer klein gemakje sluyten /

En ongestoord / GODS werken zien daer buyten /

In d'open lucht / dan waren doozt haer reen /

Wat lust, en rust is hier by in de Ste'en!

Veel zael'ger is 't den Hemel aen te schouwen,

En 't groene veld, dan wereldsche Gebouwen,

En straten vol van volk, met aerdsch gewoel,

En pracht, daer ik een afkeer van gevoel.

Al mogt ik zyn een Koningin op aerden,

'k Zou zulk een staet niet voor de myn aenvaerden

Wat is 't een vreugd, te mogen zyn zoo vry

Van aerdsch geprael, der zielen slaverny;

Zy was altyd een zed'ge Maegd voozhene /

Die liever op haer Kamer zat alleene /
 In stil bedryf / dan daer de dert'le Jeugd
 Zoo valt en malt met ongebonden vzeugd.
 Hoe menigmael heeft zy recht upt beleden:
 Dat al, wat z' oyt hadd' van den HEER gebeden,
 Indien hy haer beroepen wild' in d'Echt,
 Haer, in onz' Ee, was ryklyk toegelegt;
 Al watze zag dat opt hem mogt behagen /
 Daer toe begatz' haer zelden zonder tragen.
 Zy oeffend' haer in heyl'ge Poëzy /
 In Sang lust en Muzyk / zo volgd'ze my.
 Zy quam zomtyds my onverwagt begroeten /
 En met een zoet / en stichtelyk Dicht ontmoeten:
 En spzaks; Myn Lief, gy schenkt my menig Dicht,
 Dies komt het myn' ook voor u aengezicht!
 Wat kon my doch het herte meer doozgriegen
 Als datze my zoo trachte te believen
 In 't zoest vermaek / myn hert begeerd!
 Wat hield' ik zulk een liefd' en gunst dan weerd!
 Spzaks' aen den disch; Lief wild gy my bezoeken,
 Indienze my te lang zag by myn Boeken /
 Of zal ik u bezoeken dezen dag?
 Indien ik op Uw Kamer komen mag.
 Dan saten wy / zoo lang de tyd kon lyden
 En deden elk het onze met verblyden.
 Zy werkt' iet met haer hand / terwoyl ik las;
 Of zongen t'zaem / na dat het quam te pas.
 Een aerdsche vzeugd en kond' haer opt vermaken.
 Haer vzeugd was God / of goddelyke zaken.
 Zy achtte' altyd haer grootste Schat ten Lot /
 Datz' onbelet / moagt dienen haren GOD.
 Haer huyswerk dee Zy neerstig met haer handen;
 Noyt stakze 't Brood der luyheid na haer tanden.
 Noeh immer was dooz yd'le zorg / haer hert /
 Upt ongelooft / bekommert of verwerd.
 In al haer doen bleef GOD haer doel geduerig.
 Zy schikt het al om doch te blyuen vuerig
 In 's HEEREN werk. Zy las / Zy bad / Zy zong /
 Selves als de need haer ander werk op dzong.

Zy hoedd' haer zeer / dat z' immers met haer leven /
In 't een of 't aer / geen mensch mogt aenstoat geven.

Ootmoedig was in alles haer besluyt.

De vriend'lykheid scheen haer ten oogen uyt.

Noyt was Zy traeg in ietwes te verrichten /

Waer meez' haer zelfs / en anderen mogt stichten.

Zy overlepd' ons Ampt en Schuld-pligt staeg /

En bad tot GOD / om bystand / alle daeg'.

Wanneer dan quam des HEEREN heil'ge Kruis dag /

Zoo was die / vooz haer ziel / een zoete lust dag.

Om niet te zyn belet dooz aerd'sch gedruys /

Zoo bleefz' / uyt lust / wel met my / in GODS Huis.

Na d'eerste Preek / was haer niet aengenamer /

Dan datze slechts bleef in de Kerken-kamer /

Al waerze las / of overdacht / of bad /

En weinig Bood / slechts tegen slauwheid / at.

Daer wachte Zy de Noen-dienst af / in vrede.

Na 't eind' van die / was dikwils noch haer bede /

In 't zelv' vertrek; Ei! hef doch eer wy gaen,

Tot GOD noch eens met my, een Lof zang aen,

Hoe was myn hert altyd met vreugd ombangen /

Dat ik met haer mogt zingen myn Gezangen!

Al deden wy het zelv' ook dag by dag.

Het wierd' ons bepd' al zoeter als het plag.

Ach! Waer is nu myn trouwe Gesellinne!

O Dood / hoe scheidt gy zulk een Liefd' en Minne:

Twee herten / zoo gantsch vast aen een geboegt!

Twee zielen / d'een met d'ander zoo vernoegt!

O Dood; waerom en gaet gy niet beknellen

Zoo menig paer / dat zich met angst gaet quellen /

Om dat gy niet haest scheiden komt haer Echt?

Hoe komt / dat gy zoo 't lieffste paer bevecht?

'k Hadd' / in ons Ge / nu 't zoetste zoet te wachten.

Ik voedde my noch kortz met dees gedachten:

Nu zal myn Lief haest voor gaen . met haer deugd,

En leeren 't eerst' af setzel onzer Jeugd.

Van nu aen zalz' haer Dochter onderwyzen,

(Gedacht' ik) ô! hoe zal ik dan steeds pryzen,

Met lust en vreugd, de Moeder en het Kind!

Maer ziet / hoe nu die hoop geheel verzwind!

Nu zal by dees onnoz'le Lieve lammi'ren
 Noyt heug'nis (ach! wie zou 't in 't hert niet jammi'ren)
 Noyt heug'nis van hare lieve Moeder zyn.
 Ach! 't is booz my wel d'allergrootste pyn.
 Myn waerde pand / myn troost / myn uytverhooren /
 Hoe hebb' ik u zoo spoedig doch verlooren?
 Myn Echt genoot, van elk my toe geleid /
 Eer ik u hadd'; hoe haest is 't / dat gy scheid!
 Myn lot, van GOD verwacht met vzeugd en blyheid,
 Myn deek-noot in myn Koninklyke vryheid:
 Myn trouwe hulp / na ziel en lpf te zaem;
 En was niet elk onz' Houw'lyk aengenaem?
 En was 't niet onz' Gemeent' een groot behagen /
 Datz' ons te zaem hier hoorden / spraken / zagen;
 By velen was noch u bezoek verwacht /
 En onboozziens zoo zegt gy ons goe nacht.
 Elk treurt met my / om u outydig sterben;
 Om dat wy nu uw lief gezelschap derben;
 Dat / nu gy hier eerst recht in kennis waert /
 Gy ons verlaet en na de groeve vaert.
 Hoe roerd my / ja ontroerd my / haer gedachte /
 Den gantschen dag / en in myn droom by nachte;
 Ik ben gelyk een eenzaam' mussch' op 't dak /
 Die onlangs eerst haer weder paer ontzak.
 De plaetzen / die 'k te vullen plag met galmen
 Van vzeugt-geklank / en zoo veel zege-Psalmen /
 Zyn stil of vol van treurig rouw-geklag.
 Van zang / of spel / en is'er geen gewag.
 Gelyk wel-eer GODS Volk aen Babels stroomen /
 Haer harpen ophing' aen de Wilge Bomen /
 Om dat haer lust veel meer tot weenen was;
 Zoo legt al myn Musyk-werk nu in d'asch.
 Myn huys is my (och lacy!) woest gelaten.
 Myn hert is flaeuw dooz zoefheid boven maten.
 Myn ooge schzeid. Noch grooter is de pyn /
 Als 't hert niet dooz getraen ontlast kan zyn.
 'k Wensch dat ik eens myn rouw uyt-schzeijen moge /
 En / booz een tyd / een traen-aer zy myn ooge;
 Dat zoo 't gemoed eens wat opklaren mocht /
 Gelyk als na een regen-bloed / de locht.

Geen mensch / ten zy hy 't heeft beproeft / kan weten /
 Hoe 't een' hert bloed / als 't word van 't a'er gereten /
 Inzonderheid twee herten aen malkaer
 Zoo vast gehecht / als 't myne was aen 't haer.
 Maer stil / myn ziel / wild eens weer wat bedaren;
 Wilt niet te sterk / met u geklag / uitbaren /
 Op dat my niet genaek een Eliphas /
 En zegg' / dat my dit klagen geenzins pass';
 En sprekke; Ziet, gy zelfs hebt onderwezen
 Veel and'ren, ja gy hebt gesterkt, voor dezen,
 De slappe hand, struykelende kny,
 Nu 't komt aen u, ziet hoe beroerd zyt gy!
 Ik zal myn hand dan op myn mond gaen leggen.
 't Is GODES werk. Wie zal daer tegen zeggen?
 Wy bidden / dat des Vaders will' geschie;
 O! dat men z' ons noyt tegen streven zie!
 Dooz al moet ik my zelven leeren dragen
 Na 's Heeren will' en heilig welbehagen;
 Vermids my zelfs myn naem geeft deze leer /
 HEER SUS LUST MY U WILL', dooz letter keer.
 Myn vleesch zy zwak / myn herte beeft en trill' my /
 Zoo roept myn geest doch; Heer, zus lust u wil my.
 O HEER / neem vleesch en bloed doch van my weg /
 Zoo 'k tegen utwen will' oit doe of zegg'.
 Ik zal my zelfs dan niet te angstig quellen /
 Maer zal! met God / myn droefheid mate stellen;
 Op dat ik niet bedroeft zy / als de geen.
 Die hoop noch troost en heeft in zyn geween
 Die ik between' / is doch met vzeugd ontbonden /
 Zy is niet heen / maer slechts voozheen gezonden /
 Waer na Zy zelfs al lang' haer had' bereid.
 Hoe zalig is een ziele / die zoo scheid!
 Het ging haer noyt zoo wel alhier op aerden /
 Of zy verlangd' / om 's levens kroon t'aenbaerden.
 Inzonderheid een tyd lang vooz haer end /
 Heeftz' all' haer vlyt tot dees gedacht gewend.
 Dewyl Zy / heel op 't lest / grot zwanger gaende /
 Op d'uitvaert van haer Vader was / vermaende /
 En bad haer elk / datz' immers blyben zoud'
 An 's Moeders huis / op datz' haer kraem daer houd.

O Neen, (sprak Zy) 'k hebb' innerlyk begeeren,
 Met ons Gemeynt' het Avondmael des Heeren
 Te houden, zoo my GOD maer zoo lang' spaert,
 En ben ik voor geen nood of Dood vervaert.
 Zy krygt haer wensch. Zy voeld haer matte leden /
 Te nood bequaem om na GODS Huys te treden.
 Wat was / dooz 't lest / dit aen haer ziele zoet!
 Wat troost vontz' in haer HEILANDS Bleeftsch en Bloed!
 Zy treed met my / na haer gewoone wyze /
 In 't Kerk-vertrek / alwaerze / GOD ten pryze /
 Dooz haer / en my / veel schoone dingen las.
 My heugd wel hoe verheugd ik met haer was.
 Wanneer zy hoorde' in 't Dank Sermoen verhalen
 Van d'ydeldheid des menschen / en van 't dalen
 Der dagen / gaend' / als schaduwen dooz by /
 Was niemand zoo daer dooz beweegt / als zy.
 Een traan bloed bozst / tot turg'nis / uit haer oogten.
 Ik sprak; Myn kind, hoe waerd gy zoo bewoogen?
 'k Mag, zaid'ze / wel bewogen zyn daerom,
 Mids alles schoon op my te passe kom.
 Daer wierd verhaeld hoe vele van de reste
 Dit avondmael misschien zou zyn het leste.
 Dit past op my. Ik eygen 't my ook toe.
 Dat God met my, na zyn believen doe.
 Wat was zy blyd' om 't geen zy hadd' ontfangen /
 Doe 's and'ren daegs haer 't Idee al sterk quam prangen!
 Zy riep; Hoe heeft de HEERE my verhoort!
 Juist willen nu myn beenen niet meer voort.
 Zoo 'k gister waer zoo zwak geweest als heden,
 Ik had' tot aen de Kerk niet kunnen treden.
 Nu hebb' ik recht GODS liefd' en gunst bemerk,
 Die juyft my heeft, tot deez' tyd toe, gesterkt.
 Wat droeg myn Lam haer Barends smert geduldig!
 Wat was haer troost / dooz CHRISTUM menigvuldig!
 In alles wat haer toe quam van den HEER!
 GODS kracht werkt' in haer zwakhed meer en meer.
 Drie weken lang wierdz' alle daeg' al zwakker!
 Wat queet Zy haer / in JESUS kruyschool wakker!
 Zy taonde / datz' haer les wel hadd' geleerd;
 Als ieder weet / die by haer heeft verkeert,

Een beter hoop op CHRISTUM, Dan dit leven /
 Het welk zoo kort en moey'lyk is / kan geven /
 Was al haer troost / zoo vast in 't hert gezet /
 Daer 't alles dooz verzoet wierd' en verzet.
 Ik moet hier van haer afscheid iet verhalen ;
 Om my daer mee te troosten in myn qualen.
 Haer leven gaf my oorzaak tot veel vzeugd /
 Waer sterben leerd my puzig zyn ter dengd.
 Haer dood geeft / in myn droefheid / my een leven /
 Dooz 't geen Zy heeft gesproken en bedreven /
 Wanneer zy nu haest scheiden zou van hier /
 't Geen alles niet kan vatten dit Papier.
 Gelooft zy GOD / die 't zwakke zoo wil sterken.
 Gelooft zy GOD / die 't willen en het werken
 Dus in haer wrocht. Niet ons / niet ons / o HEER!
 Maer uwen Naem geeft / om uw goedheid / eer.
 Men hoord haer niet / dat wereldsch was verhalen.
 Men zag haer noyt na 't aerdsche leven talen.
 Dan 't Geest'lyk / en van 't eeuw'ig leven maer
 Was hert en mond haer vol / zoo dooz als naer.
 Zy mocht vooztaen haer met geen ding bemoeijen /
 Dan / datze niet genoeg vernam 't in vloeyen
 Van GODS genaed', en onuitspreek'lyk zoet,
 En dat haer oog niet stort' een tranen-vloed.
 Ik sprack ; Myn Kind ! gebruyk nu 't vast Gelove,
 In plaets van uw gevoel. GOD zal van boven,
 In overvloed, eer gy van hier verscheid,
 U proeven doen zyn wond're lieflykheid.
 O ! mocht dat maer geschiên ! was al haer zuchten ;
 O ! voeld ik doch die Hemelsche genuchten !
 Wat is geschied ! haer zwakheid nam zeer toe ;
 Men vragt haer in een ander Kamer doe.
 Certwylze daer is midden in het stryden /
 En ligt verzwakt dooz al 't slauwhertig lyden /
 Doeltz' onboozziens / als in een volle bloed
 Van troost en vzeugd / te zwemmen haer gemoed.
 Zy voeld de smaek der eeuw'ge vzeugd zoo krachtig /
 Datz' uitroept ; Nu, nu weet ik, hoe waerachtig
 De HEER zy, Nu wil hy komen haest,
 Dat ik van hier eens moge zyn verplaest.

O! wat een vreugd verrukt myn hert en zinnen!
 Wat vreugd, wat vreugd gevoel' ik nu van binnen!
 Ik voel'et al, ik zie 't al. O wat vreugd!
 De HEERE komt. Wat vreugd! wat vreugd! wat vreugd!
 Vermids z' in 't hert een Hemelsch licht zag schynen /
 Riep z' uit: O! doe my open de Gordynen,
 Op dat ik doch den Hemel aenzien mag,
 Waer heen' ik vaer', terwyl z' al opwaerts zag.
 ('t Was wonder / daer Zy nauw'lyks eerst kon spreken /
 Dat z' onboozziens zoo krachtig uyt quam bzeken)
 Ik sprack: Myn lief, dit is de voorsmaek maer
 Van d'eeuw'ge vreugd, die gy nu word gewaer,
 Zoo GOD u hier alreeds dus begenadigt
 Hoe zult gy dan daer boven, zyn verzadigt!
 Is van die vreugd een droppeltjen zoo zoet,
 Wat wil dan zyn die volle wellust vloed?
 Haer ziele / door dit innerlyk verlangen /
 Bleef vast aen GOD / en aen den Hemel hangen;
 Schoon 't zwakke lyf aen 't bedd' gebonden lag.
 Haer blugge geest wiert sneger als zy plag.
 Terwyl z' aldus haer pver voelde bzeanden
 Hief z' op met kragt haer oogen / hert en handen.
 Zy bad tot GOD / Zy smeekte / watze kon /
 Tot dat ik met al 't volk / 't Gebed begon.
 Maer Zy, door kracht des Geestes aengedreven /
 Bad steeds voorgeen 't geen haer wierd' ingegeven /
 Zoo dat ik / nu en dan / met poezen / zweeg /
 Op dat z' haer heftuitgieten mogt te deeg.
 Na dat ik dus bereid zag myn Beminde /
 Verzogt ik van de Bueren en 't Gezinde /
 Zy wilden eens vertrekken allegaer /
 Dat ik alleen eens spreken mogt met haer.
 Ik sloot de deur wel na my toe / en zeyde;
 Myn Lief, het schynt, dat wy nu zullen scheiden,
 Na 't geen gy voeld, en ook myn ooge ziet,
 Is anders nu hier te verwachten niet.
 Ik geev' u aen uw Hemelich Bruyd'gom heden;
 Gy zyt met hem, terwyl gy waard beneden,
 Al ondertrouwt, maer gaet valtrekken nu
 Het Braylofs Feest. U Bruydegom wacht op u

Tot hem, die u zoo hert'lyk mind met eenen,
Zend ik u nu myn waerde Lief, voor-heenen,
Daer ik u hoop te volgen, in myn tyd.

Waer op zy toond' haer aenzicht zeer verbljyd.
Fluks greep Zy, met haer rechterhand / de myne;
En sloeg / als of Zy, voelde smert noch pijn /
Haer linker arm / my om den hals terstond /
En drukte vast myn mond op hare mond.

Vaer wel, myn hert, sprak doe myn waerde Vrouw /
Nu dank ik u voor all' uw' liefd' en trouwe;
Uw onderwys, en troost, en al wat gy
Bewezen hebt, ten allen tyd' aen my.

Mids ik haer weer met dank tael zoo bejegen' /
Zoo wenscht zy my / in al myn doen GODS zegen;
Met zulke re'en / dat ik verwonderd stond /
Hoe zulk een kracht ging uyt haer zwakke mond.

Ik sprak: Myn Lief, ik hou dit woord in waerden;
Ja 'k wil het, als een zegen, nu aenvaerden.

O! hadd' ik dan hier 't zoet Charlotje doch,
Kriep z' uyt / op dat ik 't zelv' ook zeg'nen mog.
Doch laet my 't klein hier uit de Wieg' eens brengen.

Ik / zonder meer myn woorden te verlengen /
Loop' pling heen / en breng haer 't kleyne Lam.
Terwoyl het volk weer met my binnen quam.

Zy drukt het booz ons allen in haer armen:
Zy kust het eerst / en zegt doe / zonder harmen:
Goê nacht, myn kind; de HEERE zegen u
Na lyf, en ziel, tot aller tyd, van nu.

Op dat gy nu een goed vroom kind meugd wezen,
Voor al den HEER recht kennen meugd en vrezen.

Zoo haest als ik zeyd' / Amen, op haer woord /
ô! Kriep z' al weer; waer hier Charlotje voort,

Ik sprak: Al is 't te Borkeloo gebleven,
Nochtans kond gy 't u zegen ook wel geven.

Dat 's waer, sprak Zy, ik wensch het zelve dan,
En sprak 't / schier met die zelve woorden / an.
Dermits Zy zag myn droefheid / en myn tranen /
Begonze tot geduld my te vermanen /

En trooste my zoo krachtig in myn smert /
Dat noch de vreugd raekt aen / ja in myn hert.

Zy sprak: Zyt niet bedroeft; vertroost u heden
Doch zelf met all' die troostelyke reden,

Waer mede gy myn Moeder, met 'er daed,
Getroost hebt, in haer Weduwlyke staet.

Vermits GODS Woord was in haer mond zoo krachtig /

Zoo sprakze: Zyt aen Rachel nu gedachtig,
Die 't niet alleen viel, in haer baren, zwaer,
Maer stierf, en liet haer Jacob Weduw'naer.

Gedenk, hoe korts het zy van ons gelezen,
En dat gy zelfs noch tot my spraekt; in dezen,
Was oit alhier, van aen begin', een paer,
Of d'een vertrok eens, door de dood, van d'aer?

De HEERE zal, zoo lang gy hier zult leven,
Noch u, noch uw twee kinderzens begeben.

Van GOD hebb' ik nu myn begeert' alrêe,
Dat ik niet blyf de leste van ons twee.

Zy voeld' haer hert / hoe langs hoe meer geruster /
En trooste voort haer Moeder en haer Suster;

Ja ook haer Broers en Sisters met malkaer
Begreepz' hier in / en lietz' haer zegen naer.

Doen sprakze tot de Bueren en tot allen;

Indien gy oit myn kinderkes ziet vallen,
Zoo rechtze doch weer op, dat bidd' ik u.

Zy sprak alleen; wy weenden alle nu.

Als iemand zaid: Ik hoop / gy zult noch blyven /
Mogt zulk een woord doch niet by haer beklyden.

Sy riep: En is 't niet beter by den HEER;
Na hem, na hem verlang' ik meer en meer.

Als d'eerste houd' haer quam door d'ad'ren trekken /
En ik verzoekt wat warmer haer te dekken /

Antwoord'ze zoet: 't Behoefst voortaan niet meer,
Ik zal wel haest verwarmt zyn van den HEER.

Wat badze sterk / zo lang Sy bidden konde;
Dat GOD haer doch vergeven wild' haer zonde;

En houden haer in 't waer Geloove t'zaem,
Met goed verstand tot 'slevens lesten a'em!

Dan aenbegin zyn haer myn Sterfgezangen
Seer waerd geweest; die sprakse / met verlangen

Op 't lest ook ulyt / met haer gebroken stem:

't Scheen / ieder woord hadd' op haer herte klem.

Ik sprek; Gy zult haest and're Sangen hooren,
 Ja zelve zult gy met der Eng'len Chooren,
 In stemmen daer dat schoon Halleluja.
 Ja, riep Sy / als een Echo / my weer na:
 Ja, Liefst', ik hadd' de Psalmen nu ten eynde,
 Gelyk gy weet; ik zouze, zoo ik meynde,
 Van voren aen nu zingen allegaer,
 Ik zal 't nu doen, doch hier niet, maer aldaer,
 Nu zal ik, recht van voren aen, gaen zingen.
 't Is (zeyd ik) zoo, en altyd blyde dingen;
 Maer noit als hier, zoo menig rouw-geklag,
 Zoo dat uw toon moest wezen wee, en ach!
 Sy wederhaeld ook zelfs al menig werden
 Haer een'ge troost in leven, en in sterven.
 En zey / hoe 'k zulks noch korts gepredikt had,
 En dat zy 't doe wel ernstig hadd' gevat.
 Wy waren all' als met haer opgenomen /
 Om al de re'en / diez' uyt haer mond liet stroomen /
 Terwylze dus betrogen voeld' haer geest.
 Noch zynze bly / die by haer zyn gemeest.
 Sy zou terstond wel geerne zyn gescheyden /
 Waer moest haer uir van GOD bestemd / verheyden /
 Een halbe dag / met een geheele nacht /
 Moest zyn in smert / en doods-stryd door-gebragt.
 Ons HEYLAND, na zyn Hemelsch' openbaring
 In zyne Doop / en d'heerlyke verklaring
 Op Tabor / ging / van heyl / tot stryd / en angst:
 Soo viel t haer na die Hemelsch' invloed / bangst.
 De smert des doods ontroerd' haer bloed en ad'ren.
 Zy sprek: Wat 's dit, dat my zoo zwaer komt nad'ren;
 Uw leste stryd, zeyd ik / gy zult verstaen
 De vyand, die lest word te niet gedaen.
 Is dit de stryd? riep; uyt. Ik voeld' alrede
 Des Hemels smaek, het hert vol vreugd en vrede!
 Wel, zeyd' ik / zulks verleende GOD aen u,
 Om tot den stryd u aen te moedigen nu.
 Gy moet dan nu niet in uw stryd bezwyken,
 Vermids u God zyn liefd' al heeft doen blyken.
 Want niemand werd gekroont, gelyk gy weet,
 Ten zy dan dat hy eerst ook wet'lyk streed,

En wild gy dan dien stryd niet geern' ook stryden;
 O ja, rieps' uyt / ik hoop, GOD zal myn lyden
 Ook maet'gen, dat ik boven krachten, niet
 Verzocht en zy. Waer opz' haer vast verliet.
 Zy spzakh noch met gebzoken stem / veel reden;
 En / alsze van den Satan wierd bestreden /
 Zoo scholdse dien / en riep tot JESUM staeg /
 Dat hy zyn komst doch niet te lang vertraeg.
 Mids dooz geen slaep 't gemoed zich kon verhalen /
 Begon zomtyds haer spzake wat te dwalen;
 En als haer zulks van iemand wierd gezeid /
 Riep z'; Ydelheid! O ydel' ydelheid!
 'k Hadd' niet gehoopt dat dit my noch zou quellen.
 Ik zepd'; En wilt u daerom niet ontstellen,
 Onwillig lyd gy al deez' ydelheid;
 Maer troost u, dat gy heden van haer scheid.
 Dan wierd terstond haer wensch en woord vernomen:
 O! mogt ik haest dien Berg eens overkomen!
 Wy streden met / en booz haer / in gebe'en;
 En / onder-dies / zoo ging de tyd vast heen.
 Haer spzack nam af; de morgen tyd quam naken.
 Ik spzakh: Gy zult het nu niet lange maken,
 Myn Lief, nu breekt des HEEREN Rust dag aen,
 Gy zult, op die, in d'eeuwige ruste gaen.
 Zy telde doe / van vier tot zes; de uren.
 Dat was gezezt; Niet langer zal 't nu duuren.
 Wy hielden in 't Gebed te sterker aen /
 Wel ziende dat het haest zou zyn gedaen.
 Haer bevend' / en haer stervend' handen hachten
 Om hoog te zyn. Haer sterrend' oogen blaekten
 Ten hemel styf; tot dat z' / heel zacht / op 't lest /
 Als in een slaep voleindigde de rest.
 Het bleek genoeg op 't uytzst' van haer scheiden /
 Dat ware vreed' / en blydschap haer geleiden.
 Haer aenzicht stond zoo vriend'lyk / en verheugd /
 Als of / daer op / waer af gemaelt de vzeugd.
 Zoo gingz' ontrent de zeste uur juist henen.
 GODS licht is haer / met 't morgen licht / verschenen.
 Op Sondag zag z' haer ware Son / met lust.
 Op Rust dag gingz' in d'eeuw'ge ware rust.

Nu / ó myn ziel! bedwing u zelfs dooz reden /
 Myn treurig hert / en / stel u doch te vreden.
 O! laet my doch gedenken / lieve GOD,
 Tot mynen troost / aen haer gelukkig lot.
 Want myn verlies en komt / in 't allerminste /
 Niet eens te pas by haer zoo groote winste.
 Haer blydschap was geduerig doch de myn:
 Waerom en zal zy 't nu dan ook niet zyn?
 Zy is met vzeugd / dien steplen Berg mi over;
 Daer 't Schat-ryk goed / het welk geen raest / noch roover
 Aenraken kan / en 't goede fondament /
 Dus lang bewaert / haer deel is / zonder end.
 Nu heeft Zy 't geen Zy van haer HEYLAND wachte /
 Waer op altyd gezet was haer gedachte /
 De levend' hoop van JESU's haer bereid /
 Het erfdeel / haer in d' Hemelen weg geleid.
 Nu heeft myn Lief den goeden steyd gestreden /
 Den loop vol-eynd / daerom ontfangt Zy heden
 De Kroone der gerechtighyde / en eer /
 Haer / uyt gena / geschonken van den HEER.
 Nu heeft Zy 't geen daer z' ernstig na gehacht / heeft.
 Daer / dooz 't Beloof / haer hert zoo na geblaekt // heeft.
 Dat heetteze / dooz 't aenschouwen / in 't bezit.
 Hoe blinktze nu geheel in 't zynder wit!
 Nu houdze / vry van al het aerdsch gewemel /
 Het avondmael daer boven in den Hemel.
 Nu zit Zy aen / met Abz'ham / en Isaak /
 En Jacob / daer men meest geen ongemak.
 Nu zit Zy aen / daer JESUS hond in 't ronde /
 Zyn D'isch gedeekt / en spreekt met eyg'ne monde /
 Eet / vzienden / dzinkt / word dzonken / lieffte Schaer.
 Zy lyd dooztaen nout dozst of hunger daer.
 Maer dzinkt alreed' uyt wellust volle Beeken.
 De volheid van veel vzeugd / niet uyt te spreken:
 Waer van z' in 't hert hier voeld' een kleyn begin /
 Genietze / by GODS aenzicht / na haer zin.
 Zy had' alhier gesmaekt de eerste vruchten
 Van 't Canaan / waer na Zy met veel zuchten
 Verlangd' / om eens aldaer te mogen zyn.
 Nu dzinkt' haer zat van nieuwe Vzeugde-wyn.

O myne ziel / blyft dezer hzeugd gedachtig;
 Vertrouft u zelfs daer meed' altyd zoo krachtig /
 Dat hare hzeugd verwinnen mag u rouw /
 De dood wil doch eens scheiden man en vrouw.
 't Is waer het schynt wel boven maten rouw'lyk /
 Dat zoo gantsch hozt moest zyn zoo goed een Vrouw'lyk /
 Maer hozt en goed / wanneer het gaet te zaem /
 Word in 't gemeen geacht zeer aengenaem.
 't Is daer in niet / hoe lang zy d'een by d'ander /
 Maer dat men steeds mag wel zyn met malkander.
 Hoe menig Paer heeft lang by een geleest /
 Dat weynig tyds maer wel geleest en heeft?
 Het geeft my / in myn d'ruk / een zoet genoegen /
 Dat nimmermeer myn hert behoeft te woegen /
 Van Vrouw'lyks twist / waer dooz met veel verschil /
 Het d'eene dus / en d'ander anders / wil,
 Wy hadden noyt te zamen stryd / dan dezen /
 Dat d'eene d'aer op 't meest' ten dienst woude wezen.
 In eer-bewys woude d'een dooz d'ander zyn.
 Ik zocht altyd haer eere / Zy de myn'.
 Gelyk ik ben bedroeft om haer versterven /
 Dewyl ik moet haer zoet gezelschap verben /
 Zoo dank' ik ook myn GOD, die zulk een schat
 Dooz zyn genaed' aen my geschonken had.
 Waer dooz / als ik dooz zyn Bericht verschyne /
 Ik zeggen kan; Ziet ik, HEER, en de myne.
 't Verheug' my / datz' / als myne gaet tot GOD,
 Haer zaed is 't myn'. O wat een zalig lot!
 De HEERE gaf; de HEERE nam. Geprezen /
 En hoog geloost moet 's HEEREN Name wezen.
 Ik hadd'ze dooz geen dag verdient van GOD,
 Die by my gaf / twee jaren / tot myn lot.
 Laet hier dooz zyn verlicht de smert haers moeders /
 De droetheid van haer Suster / en haer Broeders /
 Maer boven al / myn eygen groote rouw /
 Dien GOD gaf zulk een Dochter / Suster / Vrouw.
 Ja / laet ons t'zaem GODS groote goedheid roemen.
 Dat wy zoo lang haer mogten d'onze noemen.
 Waer z'eerst ons niet gegeven van den HEER,
 Zoo gaven wyz' ook nu aen Hem niet weer.

Tot zeg'ning zal haer naem noch zyn op d'aerde /
Daer velen haer gedacht'nis blyft in waerde.

En ofze schoon gestorven is alreeds /

Noch spreekt Zy hier / dooz haer Geloove steeds.

Is 't tot GODS eer / zoo zal hy ons ook geben /
Dat / in haer zaed / haer deugd mag als herleven.

Dit alles maek' ons hert / in smert / bedasrd

Haer dood was in GODS oogen dier en waerd.

Wy minden haer / maer GOD bemind haer nteerder ;

Dies heeft hy haer tot hem gehaald te eerder.

Wy volgen vast / d'een vzoeg / en d'ander laet.

Maer zalig / die tot GOD te vzoeger gaet.

Zy zal niet weer tot ons beneden komen.

Wy zullen eens tot haer zyn op genomen.

O! haddenw' eens haer vzeugd gezien aldaer /

Wy lieten haest al onze treuren naer.

Indien wy met geweent / en bitter schzeijen /

Haer weder tot dit leven konden leijen /

Wat waer het / dan haer rust / en vzeugd bempd ;

En / na triumph / haer weer gevzacht in stryd ;

Lyd d'oog / upt liefs' / in 't weenen geen verschooning /

Zoo laet het hert doch jupchen in haer krooning /

En / vzolpk zyn / om zulk een zege vzael /

Maer na wy hier noch stryden al te mael.

Dooz 't quaed is Zy nu wech geraept alreede /

Verzameld tot haer Waderen / in vzeede ;

Zy zal niet zien al 't quaed / dat in onz' eeuw /

Wenstaend' is / om der zonden sterk geschzeew.

Haer Lighaem slaept in 't Graf geheel gerust'lyk ;

Haer ziel vermaekt zich in den Hemel lust'lyk ;

Tot dat ook zelfs de ziel weer met 't geheent' /

Dooz CHRISTUS kzacht / zal heerlyk zyn ver-eent.

O / dat wy zulkz geduerig recht bedachten !

Der Chzist'nen dood / en is geen dood te achten /

Wy gaen dan eerst in 't rechte leven in.

De dood is zelfs der Chzist'nen groot gewin.

Dit leven is een dood / by 't geen dat daer // is.

Zoo groot verschil dan tusschen 't een en 't a'er // is.

Zoo zalig' een verwiss'ling in der daed /

Doet ieder / die van 't een tot 't ander gaet.

Der Wed'wen Doogd / der Wezen trouwe Vader
Zal onderwyl by ons zyn dies te nader /

En / troosten ons in zoo veel zwaer verdriet.

Die zich op hem verlaet / verlaet hy niet.

Laet ons te meer den hemel maer beminnen /
Wids d'onze nu alrede zyn daer binnen.

Al wat men hier doch lyd is kort en licht /

By d'ewig'ge vzeugd / onspreeklyk van gewicht.

Elk volg myn Lief in haer Geloof' en Handel /

Beduurig ziend' op d'uytkomst van haer wandel.

GOD geef' ons all' een zael'ge uur / als haer /

En / uyt gena / zyn ewig' lyk hier naer.

G R A F - S C H R I F T.

Als Rachels doode lyf by Ephrath wierd begraven,
Zoo richte, boven 't graf, haer *Jacob*, hoog in top,
Een heerlyk en een schoon gedacht'nis-teken op,
Waer door, van tyd tot tyd, haer lof mocht hoge draven.

Myn staet en brengt niet mee, dat ik op-recht iet groots:
Nochtans zoo moet ik iet, voor myn bemind', oprichten,
't Geen klein en groote lang hier na wel moge stichten,
En elk gedenken doe, met nut, aen d'uur des doods.

Zy was een jonge Vrouw van vier-en-twintig jaren,
In 't groeyen van haer jeugd, in 't bloeyen van ons Echt;
Zy heeft my onverwacht, en haest adieu gezegt,
Na 't tweede Houw'lyks jaer, en na haer tweede baren.

Zy was my lief en waerd, om al haer deugd en lof,
Zy was zeer dienstig voor haer jonge teere spruyten;
Een ieder mind' haer hier. Dit alles kon niet stuyten
Het wreed geweld des doods, die 't alles legt in stof.

O mensche, gaet niet weg, of wild hier wel op letten.
Doch merkt gy 't aen, of niet, de dood volgt even ras?
Hy vraegt niet of 't u komt te on-pas of te pas.
Maer zalig zynze, die haer werk daer steeds na zetten.

Zoo dee myn Echt genoot, die hier begraven licht.
Zy zag de Dood te moet, gelyk een blyde bode,
Die uyt dit jammerdal, in 't Parady's haer noode,
Geloof, met spoed'ge boet, verstomptde dood zyn schigt.